

Posudek vedoucího bakalářské práce
Hospodářské poměry v Horažďovicích v raném novověku
Jakub Hanáčík

Bakalářská práce Jakuba Hanáčíka je součástí projektu, který by měl vyústit v monografii o raně novověkých dějinách města Horažďovic. Jeho tématem se stalo městské hospodářství, problematika jistě velmi široká a (nejen) mezi studenty tradičně vyhledávaná, zvláště když zahrnuje takový fenomén, jakým byly cechy a stará řemesla. J. Hanáčík v úvodu nastiňuje své záměry a cíle, kriticky rozebírá dostupnou literaturu, počiny regionálních badatelů a zmiňuje dostupné archivní prameny.

První kapitulu poté věnuje horažďovickým dějinám od jejich počátků do konce 18. století, resp. do roku 1800, kdy zde vládu nastoupili Rummerskirchenové. Od starobylého hradu Práchně vede J. Hanáčík svůj výklad přes Bavorsy ze Strakonice, pány z Hradce, Švihovské z Rýzmburka, Šternberky a další rody, při čemž zmiňuje nejdůležitější události, které se ve městě za jich vlády udály, zvláště prostor věnuje třicetileté válce. Nespokojuje se jen s literaturou, jíž uvádí solidní množství, ale už i do této části zakomponoval několik archivních zdrojů. Druhou kapitolu autor zasvětil obecnějšímu přehledu hospodářské situace v Horažďovicích v raném novověku, když se primárně soustředil na výsady, které městu udělovaly jednotlivé vrchnosti a panovníci. Zařadil sem ale i stať o perlách získávaných z otavských perlorodek. Další kapitola je vlastně složena ze dvou částí – v první se autor zabývá městskými výdaji (umořování dluhů, vojáci, milodary aj.), ve druhé příjmy. Kapitola je však velmi neúplná, v prvním případě třeba zcela chybí výdaje na městské úředníky, ve druhém postrádám příjmy z obecního majetku. To nebyly pouze mlýny, jimž J. Hanáčík věnuje zajímavou samostatnou podkapitolu. Nejobsáhlejší part ovšem představuje pojednání o horažďovických ceších a řemeslech, když autor čtenáři postupně představuje čtrnáct nejvýznamnějších horažďovických cechovních uskupení, očividně podle jejich postavení v obci – na prvním místě jsou řezníci, na dalších sladovníci a pekaři (v ostatních městech to bylo většinou podobné). Kromě regionální literatury je přitom využito také nestárnoucích prací Zikmunda Wintra a Josefa Janáčka, stejně jako archivních pramenů, ačkoli dosud nejsou všechny zcela zpracovány. Bohužel, závěr práce je neadekvátně krátký a nepostihuje zdaleka veškerou problematiku, která byla na stránkách bakalářské práce pojednána. Zcela souhlasit lze nicméně s tvrzením, že již jen horažďovické cechy v raném novověku by si zasloužily samostatnou pozornost (třeba v diplomové práci).

Poznámkový aparát je mimořádně rozsáhlý – přes 400 (!) odkazů (dáno ale i tím, že neodkazuje jen na zdroje, ale v poznámkách také, někdy až zbytečně, vysvětluje a komentuje). Chválím jak prostudovanou literaturu, tak první archivní průzkum, jenž by mohl být do budoucna ještě rozšířen. Nemálo se J. Hanáčík opíral i o internetové zdroje, jež rádně cituje. Barevná obrazová příloha je zdařilá, vystihuje jak podobu města a míst s jeho tehdejším hospodářstvím spojených, tak cechovní a jiné hmotné památky. Jazyk bakalářské práce je sice poměrně toporný, na druhou stranu se autor dokázal vyhnout větším prohřeškům gramatickým i stylistickým – spíš jde jen o pozornost (např. s. 2 – občasnými přesahy (sic!) = občasným přesahům),

Práci hodnotím ještě jako **výbornou** (do diskuse) a navrhuji ji k obhajobě.

V Plzni 17. srpna 2016

Doc. PhDr. Jan Kilián, Ph.D.

